

243

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 grudnia 1975 r.

w sprawie wykonania przepisów ustawy o niektórych podatkach i opłatach terenowych.

Na podstawie art. 3 ust. 5, art. 7 ust. 1, art. 11 ust. 2, art. 14, art. 17, art. 21, art. 23 ust. 1 i art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. Nr 45, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatek od nieruchomości wymierzany od budynków lub ich części stanowiących własność lub pozostających w użytkowaniu jednostek gospodarki społecznej w stosunku do podstawy opodatkowania wynosi rocznie:

- 1) od budynków, dla których podstawą opodatkowania stanowi pełna wartość będąca podstawą amortyzacji, 0,8% tej wartości,
- 2) od budynków wynajętych lub wydierżawionych 25% czynszu.

§ 2. Podatek od nieruchomości od budynków lub ich części i gruntów stanowiących własność lub pozostających w użytkowaniu osób fizycznych lub osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej w stosunku do czynszu wynosi rocznie:

- 1) od domów jednorodzinnych, lokali w małych domach mieszkalnych, od budynków gospodarczych położonych na działce przydomowej i przeznaczonych na cele gospodarcze właściciela domu jednorodzinnego oraz od związanych z gospodarstwem rolnym budynków położonych na obszarze gmin:
 - a) wynajętych lub wydierżawionych na cele mieszkalne, jeżeli najemca (dzierżawca) jest uprawniony do opłacania czynszu według tabeli nr 1 stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne (Dz. U. Nr 35, poz. 224), zwanej dalej „tabelą nr 1” 1,5%,
 - b) wynajętych lub wydierżawionych misjom dyplomatycznym, urzędom konsularnym

i międzynarodowym instytucjom korzystającym z przywilejów dyplomatycznych lub osobom nie będącym obywatelami polskimi albo przedsiębiorstwom i instytucjom mającym siedzibę za granicą, nie korzystającym z przywilejów dyplomatycznych, a będącym cudzoziemcami dewizowymi 55%,

- c) wynajętych lub wydierżawionych na cele użytkowe lub na cele mieszkalne, jeżeli najemca (dzierżawca) nie należy do kategorii osób, o których mowa pod lit. a) i b) 25%,
- 2) od pozostałych budynków lub ich części:
 - a) wynajętych na cele mieszkalne, jeżeli najemca jest uprawniony do opłacania czynszu według tabeli nr 1 1,5%,
 - b) wynajętych na cele mieszkalne w pozostałych wypadkach 25%,
 - c) wynajętych na cele użytkowe, jeżeli najemca lub dzierżawca całego budynku — będący jednostką gospodarki społecznej — zobowiązał się do wykonywania remontów bieżących i kapitalnych 25%,
 - d) wynajętych na cele użytkowe w pozostałych wypadkach 85%,
- 3) od gruntów wydierżawionych 25%.

§ 3. 1. Podatek od nieruchomości wymierzany od budynków lub ich części stanowiących własność osób fizycznych lub osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej i zajętych przez właściciela lub użytkownika na własne potrzeby lub oddanych do bezpłatnego używania ustala się według następujących stawek:

Przeznaczenie budynku lub jego części	Podatek w zł od 1 m ² powierzchni rocznie			
	na obszarze gmin		na obszarze miast	
	lokale mające tylko instalację elektryczną lub bez tej instalacji	lokale z innymi urządzeniami technicznymi	lokale mające tylko instalację elektryczną lub bez tej instalacji	lokale z innymi urządzeniami technicznymi
1) budynki lub ich części zajęte na cele mieszkalne przez osoby uprawnione do opłacania czynszu według tabeli nr 1	0,50	1,00	3,50	4,50
2) budynki lub ich części zajęte na cele mieszkalne przez osoby nieuprawnione do opłacania czynszu według tabeli nr 1	10,00	15,00	24,00	36,00
3) budynki lub ich części zajęte na cele gospodarcze (niezarobkowe)	0,50	0,50	2,00	2,00
4) budynki lub ich części zajęte na składy handlowe, garaże i cele hodowlane	15,00	18,00	72,00	96,00
5) budynki lub ich części zajęte na pozostałą działalność zarobkową	36,00	60,00	180,00	228,00
6) budynki lub ich części zajęte na cele administracyjne, kulturalno-oświatowe i socjalne	30,00	36,00	120,00	156,00
7) domy letniskowe	15,00	15,00	25,00	25,00

2. Podatek od pomieszczeń w suterrenach lub na poddaszach, jeżeli nie są one przeznaczone na pomieszczenia składowe, obniża się o 20%.

3. Podatek za piwnice stanowiące przynależność lokalu użytkowego, jeżeli nie są one używane na pomieszczenia składowe, oraz od budynków lub ich części zajętych na zakłady rzemieśnicze świadczące usługi dla ludności i rolnictwa, zakłady piekarnicze i wytwórnie napojów bezalkoholowych, zakłady gastronomiczne nie prowadzące sprzedaży napojów o zawartości alkoholu powyżej 16%, zakłady hotelarskie — obniża się o 50%.

4. Rada narodowa stopnia wojewódzkiego może obniżyć w granicach do 20% stawki podatku określone w ust. 1 pkt 5 od budynków lub ich części zajętych na zakłady rzemieśnicze wymagające większej powierzchni użytkowej.

5. Jeżeli w budynku odpowiadającym warunkom do uznania go za dom jednorodzinny właściciel tego budynku prowadzi wynajem pokoi gościnnych, część budynku zajęta na ten cel uważa się za zajęta przez właściciela na cele mieszkalne.

§ 4. 1. Podatek od nieruchomości od gruntów nie wchodzących w skład gospodarstwa rolnego ustala się według następujących stawek:

Lp.	Rodzaj miejscowości	Strefa	Stawka w zł za 1 m ² powierzchni gruntu rocznie
1	miejscowości do 20.000 mieszkańców	cała miejscowość	0,10
2	miasta do 100.000 mieszkańców	śródmieście pozostałe dzielnice	0,20 0,15
3	miasta ponad 100.000 mieszkańców	śródmieście strefa pośrednia peryferie	0,25 0,20 0,15

2. Dla określenia stref przyjmuje się podział miasta na dzielnice dokonany przez terenowe organy administracji państwowej na podstawie przepisów o czynszach.

3. Jeżeli wyłącznym źródłem utrzymania podatnika i jego małżonka jest emerytura lub renta, stawki podatku ustalone w ust. 1 obniża się o 50%.

4. Jeżeli grunt stanowi współwłasność, a wśród współwłaścicieli są osoby odpowiadające warunkom przewidzianym w ust. 3, obniżkę podatku, o której mowa w tym przepisie, stosuje się do części podatku przypadającej proporcjonalnie na poszczególnych współwłaścicieli uprawnionych do obniżki.

§ 5. 1. Podatek od lokali ustala się według następujących stawek:

Przeznaczenie lokalu	Podatek w zł od 1 m ² powierzchni rocznie	
	lokale mające tylko instalację elektryczną lub bez tej instalacji	lokale z innymi urządzeniami technicznymi
1) mieszkalne	12,00	18,00
2) pomieszczenia zajęte na cele gospodarcze niezarobkowe, z wyjątkiem garaży	1,00	1,00
3) zajęte na składy, garaże i cele hodowlane	54,00	66,00
4) pomieszczenia w kioskach, pod wiatami i w innych zabudowaniach nie związanych trwale z gruntem, zajęte na działalność zarobkową *	12,00	18,00
5) zajęte na pozostałe cele zarobkowe	126,00	168,00
6) zajęte na cele administracyjne, kulturalno-oświatowe i socjalne	78,00	108,00

2. Przepisy § 3 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 6. Zwalnia się od podatku od nieruchomości ogrody działkowe odpowiadające warunkom określonym w przepisach o pracowniczych ogrodach działkowych i znajdujące się na nich budynki.

§ 7. 1. Zwalnia się od podatku od nieruchomości budynki lub ich części nie wynajęte i nie wdzierżawione:

- 1) stanowiące własność kościelnych osób prawnych, zakonów i kongregacji duchownych, zajęte:
 - a) na muzea i archiwa udostępnione do użytku publicznego oraz biblioteki parafialne zarejestrowane przez terenowe organy administracji państwowej,
 - b) na niepaństwowe szkoły ogólnokształcące i zawodowe oraz internaty przy tych szkołach, jeżeli szkoły te mają prawa szkół państwowych,
 - c) na domy opieki społecznej prowadzone przez zakony i kongregacje duchowne,
 - d) na punkty katechetyczne,
 - e) przez Zrzeszenie Katolików „Caritas” na podstawie umów o bezpłatne używanie lub faktycznie użytkowane bezpłatnie,
- 2) stanowiące własność Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i zajęte na cele dydaktyczne, administracyjne i internat tej uczelni.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. e), nie ma zastosowania, gdy właściciel nieruchomości wystąpi z żądaniem zapłacenia czynszu przez Zrzeszenie Katolików „Caritas”.

§ 8. Podatek od nieruchomości wymierzany od budynków lub ich części stanowiących własność osób wymienionych w § 7 ust. 1 pkt 1, z wyjątkiem budynków lub ich części, w których wykonywana jest działalność zarobkowa, ustala się według następujących stawek:

Przeznaczenie budynku lub jego części	Podatek w zł od 1 m ² powierzchni rocznie			
	na obszarze gmin		na obszarze miast	
	lokale mające tylko instalację elektryczną lub bez tej instalacji	lokale z innymi urządzeniami technicznymi	lokale mające tylko instalację elektryczną lub bez tej instalacji	lokale z innymi urządzeniami technicznymi
1) biura i kancelarie diecezji i parafii	30,00	36,00	36,00	48,00
2) pomieszczenia dydaktyczne i administracyjne seminariów duchownych	10,80	12,00	14,40	18,00

§ 9. Podatek od nieruchomości od budynków lub ich części stanowiących własność osób wymienionych w § 7 ust. 1 pkt 1, zajętych:

- 1) przez domy zakonne i kongregacje duchowne na potrzeby własne, z wyjątkiem zajętych na potrzeby wykonywanej działalności zarobkowej oraz garaży,
- 2) na internaty alumnów seminariów duchownych,
- 3) na domy księży emerytów,
- 4) na mieszkania biskupów, proboszczów i innych osób duchownych,

ustala się według stawek określonych w § 3 ust. 1 pkt 1.

§ 10. 1. Wpływy z podatku od lokali pobrane od najemców zajmujących lokale w budynkach stanowiących własność Państwa, będących w zarządzie terenowych organów administracji państwowej lub podległych radom narodowym jednostek organizacyjnych administrujących domami mieszkalnymi — zalicza się do dochodów własnych tych jednostek.

2. Przepis ust. 1 odnosi się również do zainkasowanego podatku od lokali od najemców zamieszkałych w budynkach przejętych w administrację zleconą przez jednostki określone w ust. 1 od zakładów pracy lub od osób fizycznych.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do wpływów z podatku od lokali w budynkach położonych na terenach miast, w których został utworzony fundusz miejski. Podatek od lokali pobrany od tych najemców przekazuje się na fundusz miejski.

§ 11. 1. Zwalnia się spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego od obowiązku odprowadzania do budżetów rad narodowych wpływów inkasowanych z tytułu podatku od lokali.

2. Wpływy z tytułu podatku od lokali w domach spółdzielni budownictwa mieszkaniowego przeznacza się w całości na uzupełnienie funduszy na remonty spółdzielczych zasobów mieszkaniowych.

§ 12. 1. Opłaty od środków transportowych wynoszą rocznie:

- 1) od promów, łodzi służących do zarobkowego przewozu towarów i osób oraz jachtów kilowych 240 zł,
- 2) od łodzi motorowych o pojemności skokowej silnika powyżej 200 cm³ do 2000 cm³ 300 zł,
- 3) od łodzi motorowych o pojemności skokowej silnika powyżej 2000 cm³ 450 zł,

4) od motorowerów i wózków transportowych o pojemności skokowej silnika do 50 cm³ 80 zł,

5) od koni w wieku ponad 2 lata:

- a) na obszarze miast 500 zł,
- b) na pozostałym obszarze 360 zł.

2. Za łodzie motorowe uważa się łodzie przystosowane do napędzania silnikiem zarówno przyczepionym, jak i wmontowanym na stałe.

3. Jeżeli właściciel nabył środek transportowy w drugim półroczu, opłatę pobiera się w połowie wysokości.

4. Opłaty od środków transportowych pobiera się:

- 1) od środków transportowych podlegających rejestracji — przy rejestracji i przedłużeniu rejestracji, a w razie rejestracji jednorazowej — w latach następnych do dnia 31 stycznia każdego roku za dany rok podatkowy,
- 2) od środków transportowych nie podlegających rejestracji — w terminie miesiąca od dnia wejścia w posiadanie środka transportowego, a w latach następnych jak w pkt 1,
- 3) od środków transportowych służących do zarobkowego przewozu towarów i osób — w terminie obowiązującym do zgłaszania obowiązku podatkowego w podatku obrotowym.

5. Opłatę od środków transportowych wymienionych w ust. 1 za pierwszy rok podatkowy oraz za następne lata uiszcza bez wezwania posiadacz środka transportowego na rachunek budżetu rady narodowej właściwej ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę posiadaczy środków transportowych.

§ 13. 1. Opłatę od przewozu wykonywanego samochodami ciężarowymi zarejestrowanymi za granicą pobiera się w następującej wysokości:

Lp.	Ładowność samochodu ciężarowego łącznie z przyczepą	Opłata od przewozu wykonanego w czasie każdego jednorazowego pobytu samochodu ciężarowego na obszarze Polski
1	do 10 ton włącznie	200 zł
2	ponad 10 ton do 15 ton włącznie	300 zł
3	ponad 15 ton do 20 ton włącznie	400 zł
4	ponad 20 ton do 25 ton włącznie	600 zł
5	ponad 25 ton	800 zł

2. W razie wykonywania przewozów samochodem ciężarowym, którego nacisk osi lub wymiary z ładunkiem lub bez ładunku przekraczają określone niżej wielkości, stawki opłaty przewidziane w ust. 1 podwyższa się o:

- 1) 200 zł — jeżeli nacisk jednej osi wynosi ponad 10 ton do 12 ton włącznie albo jeżeli nacisk dwóch osi sąsiednich o rozstawie nie mniejszym niż 1 m i nie większym niż 2 m, zwanych dalej „tandemem”, wynosi ponad 16 ton do 20 ton włącznie,
- 2) 400 zł — jeżeli nacisk jednej osi wynosi ponad 12 ton do 15 ton włącznie albo jeżeli nacisk tandemu wynosi ponad 20 ton do 24 ton włącznie,

- 3) 800 zł — jeżeli nacisk jednej osi wynosi ponad 15 ton albo jeżeli nacisk tandemu wynosi ponad 24 tony,
- 4) 200 zł — jeżeli szerokość samochodu ciężarowego wynosi ponad 2,5 m do 3,2 m włącznie,
- 5) 400 zł — jeżeli szerokość samochodu ciężarowego wynosi ponad 3,2 m do 4,5 m włącznie,
- 6) 800 zł — jeżeli szerokość samochodu ciężarowego wynosi ponad 4,5 m.

3. W razie jednoczesnego przekroczenia norm nacisku osi i szerokości samochodu ciężarowego podwyżki stawek opłaty stosuje się łącznie.

4. Opłatę ustaloną zgodnie z ust. 2 i 3:

- 1) obniża się o 50%, jeżeli długość drogi przewozu nie przekracza 100 km,
- 2) podwyższa się o 20%, jeżeli długość drogi przewozu wynosi ponad 300 km do 600 km włącznie,
- 3) podwyższa się o 50%, jeżeli długość drogi przewozu przekracza 600 km.

5. Opłatę ustaloną zgodnie z ust. 2, 3 i 4 podwyższa się dodatkowo o 50%, jeżeli przewóz wykonywany jest w okresie od 1 listopada do 30 kwietnia.

6. Niezależnie od opłaty ustalonej zgodnie z ust. 2—5 pobiera się dodatkowo należności z tytułu kosztów zbadania i przygotowania trasy przejazdów, pilotowania samochodu ciężarowego i innych kosztów powstałych w związku z przewozem.

§ 14. Opłatę od przewozu wykonywanego autobusami zarejestrowanymi za granicą pobiera się w następującej wysokości:

Lp.	Liczba miejsc siedzących w autobusie łącznie z przyczepą	Opłata od przewozu wykonanego w czasie każdego jednorazowego pobytu autobusu na obszarze Polski
1	do 15 włącznie	30 zł
2	od 16 do 30 włącznie	60 zł
3	od 31 do 50 włącznie	100 zł
4	powyżej 50	120 zł

§ 15. 1. Wartość jednego złotego opłaty od przewozu wynosi 0,222168 grama czystego złota.

2. Przeliczenie opłaty na walutę płatności następuje zgodnie z ustaleniami obowiązującej tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego — kursy podstawowe.

§ 16. Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Ministrem Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej może ustalać opłatę od przewozu obniżoną lub zryczałtowaną w stosunku do stawek określonych w § 13 ust. 1 i w § 14.

§ 17. 1. Opłatę od przewozu pobiera urząd celny na drogowym przejściu granicznym lub Zrzeszenie Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce z siedzibą w Warszawie, otrzymując 3% od kwoty pobranej opłaty.

2. Szczegółowe zasady i tryb wykorzystywania środków otrzymywanych w wysokości 3% od kwoty pobranej opłaty od przewozu ustali Minister Komunikacji dla Zrzeszenia Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce, a Minister Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej dla urzędów celnych.

§ 18. Szczegółowe zasady i sposób obliczania, poboru i kontroli uiszczania opłaty od przewozu ustala Ministerstwo Komunikacji oraz Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 19. Górne granice stawek opłaty targowej wynoszą:

Wyszczególnienie czynności	Wysokość opłaty w zł	
	w miastach wojewódzkich i powyżej 25000 mieszkańców	w miejscowościach pozostałych
1	2	3
1) przy sprzedaży od każdej wystawionej na sprzedaż sztuki:		
a) konie powyżej 2 lat, bydło	80	50
b) jałowizna powyżej 6 miesięcy, źrebięta powyżej 6 miesięcy do 2 lat	50	25
c) trzoda chlewna powyżej 6 miesięcy, cielęta, źrebięta do 6 miesięcy	30	15
d) trzoda chlewna do 6 miesięcy, owce, kozy	20	10
2) przy sprzedaży z wozu konnego (od wozu):		
a) detalicznej	50	30
b) hurtowej na przeznaczonych do tego celu targowiskach	100	50
3) przy sprzedaży z samochodu, platformy, przyczepy samochodowej (od samochodu, platformy, przyczepy):		
a) detalicznej	80	40
b) hurtowej na przeznaczonych do tego celu targowiskach	150	80
4) przy sprzedaży obnośnej z ręki, kosa, skrzynki, wiadra itp. od osób:		
a) handlujących zawodowo	60	30
b) indywidualnych producentów sprzedających wytwory swej produkcji, np. sery, masło, jaja itp.	10	5
c) pozostałych	30	20
5) przy sprzedaży z wózka ręcznego, roweru itp. (od wózka, roweru)	50	30
6) przy sprzedaży małych ilości warzyw, jagód, grzybów, kwiatów itp. (od osoby)	10	5
7) zajęcie placu pod stoiska lub towar przeznaczony do sprzedaży niezależnie od branży lub na wykonywanie czynności rzemieślniczych (za 1 m ² powierzchni)	30	20
8) przy sprzedaży:		
a) samochodów	100	100
b) pozostałych pojazdów	40	40

§ 20. Ustala się górną dopuszczalną wysokość dziennej opłaty klimatycznej, jaka może być pobierana w miastach: Helu, Jastarni, Krynicy, Sopotcie, Władysławowie i Zakopanem:

- 1) do 2 zł — od dzieci do lat 14, uczącej się młodzieży oraz młodzieży przebywającej na wczasach organizowanych przez organizacje młodzieżowe,

- 2) do 5 zł — od osób korzystających z bezpłatnego leczenia uzdrowiskowego oraz osób przebywających na zorganizowanych wczasach pracowniczych,
- 3) do 10 zł — od pozostałych osób.

§ 21. Podatek od nieruchomości wymierzany od budynków lub ich części wymienionych w § 1 pkt 1, stanowiących własność jednostek gospodarki społecznej, które nie zostały zobowiązane do dokonania przeceny wartości środków trwałych, wynosi do czasu dokonania takiej przeceny — 1,5% wartości stanowiącej podstawę amortyzacji.

§ 22. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 czerwca 1973 r. w sprawie opłaty targowej (Dz. U. Nr 25, poz. 146),

- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1959 r. w sprawie wysokości opłaty uzdrowiskowej w m. Sopot (Dz. U. Nr 56, poz. 336),
- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1973 r. w sprawie wysokości opłaty uzdrowiskowej w m. Zakopanem (Dz. U. Nr 15, poz. 102),
- 4) uchwała nr 258 Rady Ministrów z dnia 3 października 1972 r. w sprawie opłaty od przewozu wykonywanego na obszarze Polski samochodami ciężarowymi i autobusami zarejestrowanymi za granicą (Monitor Polski Nr 47, poz. 256).

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

244

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 grudnia 1975 r.

w sprawie ulg podatkowych z tytułu inwestycji.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 45, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatnikom określonym w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji (Dz. U. Nr 45, poz. 230), zwanej dalej „ustawą”, przysługują ulgi inwestycyjne, poza wypadkami wymienionymi w art. 1 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, jeżeli:

- 1) zakupią samochody ciężarowe, samochody dostawcze lub ciągniki na potrzeby własnego zakładu rzemieślniczego,
- 2) przeprowadzą remonty budynków lub lokali w celu dostosowania ich do wykonywania w nowym miejscu działalności określonej w art. 1 ust. 1 ustawy,
- 3) wybudują na gruncie stanowiącym własność Państwa, na potrzeby prowadzonej przez siebie działalności w zakresie rzemiosła, pawilony przechodzące po określonym czasie na własność Państwa,
- 4) sfinansują z własnych wkładów prowadzoną przez spółdzielnię rzemieślniczą budowę pawilonów na potrzeby prowadzonej przez siebie działalności w zakresie rzemiosła.

§ 2. Ulgi inwestycyjne z tytułu inwestycji określonych w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy dotyczą tylko nowo wzniesionych budynków, które zgodnie z dokumentacją projektową są przeznaczone do wykonywania zgłoszonej działalności. Z tytułu budowy budynków mieszkalno-pensjonatowych ulgi inwestycyjne przysługują, jeżeli powierzchnia użytkowa budynku nie przekracza 220 m², a na cele mieszkalne właściciela budynku przeznaczonych jest nie więcej niż 50% powierzchni użytkowej.

§ 3. 1. Ulgi inwestycyjne przysługują również podatnikom, którzy dokonali inwestycji w okresie nie przekraczającym dwóch lat przed rozpoczęciem działalności.

2. Ulgi inwestycyjne z tytułu inwestycji określonych w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy i w § 1 pkt 2 przysługują z tytułu nakładów poniesionych tylko na jeden budynek (lokal).

§ 4. Ulgi inwestycyjne przysługują, gdy nakłady inwestycyjne przekraczają:

- 1) 50.000 zł, jeżeli chodzi o inwestycje określone w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy i § 1,
- 2) 10.000 zł w ciągu roku podatkowego, jeżeli chodzi o inwestycje określone w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy.

§ 5. Ulgi inwestycyjne przysługują, jeżeli sumy wydatkowane na inwestycje całkowicie obciążają podatnika i nie zostaną mu zwrócone w jakiegokolwiek formie.

§ 6. 1. Ulgi inwestycyjne ustala się w wysokości:

- 1) 30% kwot wydatkowanych na inwestycje określone w art. 1 ust. 1 ustawy i w § 1 pkt 2—4,
- 2) 15% kwot wydatkowanych na inwestycje określone w § 1 pkt 1.

2. Jeżeli inwestycje dotyczą budowy budynku, którego część jest przeznaczona do wykonywania działalności, a część na lokal mieszkalny, nakłady inwestycyjne na część budynku przeznaczoną do wykonywania działalności przyjmuje się w wysokości odpowiadającej stosunkowi jej powierzchni do ogólnej powierzchni użytkowej budynku.

§ 7. 1. Wysokość kwot wydatkowanych na inwestycje ustala się wyłącznie na podstawie oryginalnych dowodów (rachunków) stwierdzających zakup materiałów i poniesione koszty robocizny obcej, jeżeli chodzi o inwestycje określone w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy i § 1 pkt 2 i 3, oraz zakup maszyn, urządzeń, samochodów i ciągników, jeżeli chodzi o pozostałe inwestycje. Przy ustalaniu kwot wydatkowanych na inwestycje nie uwzględnia się innych nakładów.